

HEVOSTEN SHOW METSÄKYLÄSSÄ

Viime vuoden näyttelyssä olleet innokkaat toimihenkilöt halusivat järjestää näyttelyn tänäkin vuonna Metsäkylässä, joten ideoimme kaikille roduille avoimen show-näyttelyn 16.8.

teksti: Tuija Sipilä

pääkuva: Heli Salmelainen, muut kuvat: Topi Kuusinen

Tuomariksi saimme jo hyvissä ajoin Elisabeth Chatin Itävallasta ja vähän suuremman aktiivisuuden jälkeen Anna Pajasen edustamaan suomalaista tuomariryöskentelyä. Ulkomaisen tuomarin takia kustannukset olivat vähän suuremmat kuin tavallisessa mätsäriissä ja tämä oli huomioitava ilmoittautumismaksussa. Tällaista arabityyliin järjestettyä, kaikille roduille avointa näyttelyä ei taida olla aiemmin järjestetty missään, joten erikoinen esittämis- ja arvostelutapakin saattoi verottaa näyttelyyn ilmoittautuneita. Näyttelyyn ilmoitettiin kuitenkin 23 hevosta ja vain 1 jäi pois loukkaantumisen takia.

Täkkäläiset katsojat ovat aina olleet innokkaina osallistujina hevos-tapahtumisissamme, joten järjestimme katsojien iloksi, näyttelyhevos-ten lisäksi, hevosten agility-kilpailun, itämaisen tanssiryhmän esiintymisen ja kolmen ”beduiinin” ja hevoson pukushown. Tanssijat Annukka Peri, Marja-Liisa Ström, Elina Roimola, Marja-Leena Kokko ja Sirpa Eskola kuuluvat Päivi Mattilan tanssiryhmään. Päivi Mattila on tehnyt myös ryhmän koreografian. Beduiineina esiintyivät Minttu ja Laurent, Tuija ja Zelda sekä Kati ja Lapentha.

Näyttelyssä oli kuusi ryhmää: pienet ponit, suuret ponit, kylmäveriset, puoliveriset, täysveriset ja western-rodut. Näistä kuudesta ryhmästä jatkoi kaksi parasta champion-kisaan ja jos ilmoittautuneita oli jossakin ryhmässä runsaasti, se jaettiin luokkiin niin, että kaikissa luokissa oli kilpailijoita tasaisesti. Täysveristen ryhmä, joka koostui vain arabeista, oli näyttelyn ainoa ryhmä, joka jaettiin kahtia. Näin jokaisessa luokassa kilpaili 3-5 hevosta.

Päivä alkoi pienillä poneilla. Näytillä oli shettikset, russi ja amerikkalainen minihevonen. Minihevonen Memis Dancing Lily on virolahtelaisen Heli Hollannin omistama ihastuttava tamma. Niin pieni ja kuitenkin niin oikea hevonen. Memis Dancing Lily voitti luokansa saaden huiput tyyppipisteet ja toiseksi tuli Emmi Määtänen esittämä kaunis russ-tamma My La Lunatica. Nuori Emmi on itse kouluttanut poninsa ja näyttelyesittämisestä tuli taas yksi uusi asia koulutusharjoituksiin. Luna sai pisteitä hyvin tasaisesti kaikista arviointikohdista molemmilta tuomareilta.

Suuria poneja olikin vain kaksi, sillä se ainoa poisjäänti oli tässä new forestien poniluokaksi osoittautuneessa ryhmässä. Voitosta kilpailivat Kiilavuon sisarukset Maikki ja Roosa. Maikin Eddy of Forestvillage vetäisi hienon shown ja sai päivän toistaiseksi parhaat pisteet 90. Roosan poni Marttilan Matilda, Edin emä, oli hieman tammamaisella päällä, eikä yltänyt parhaimpaansa Roosan viritte-lyistä huolimatta.

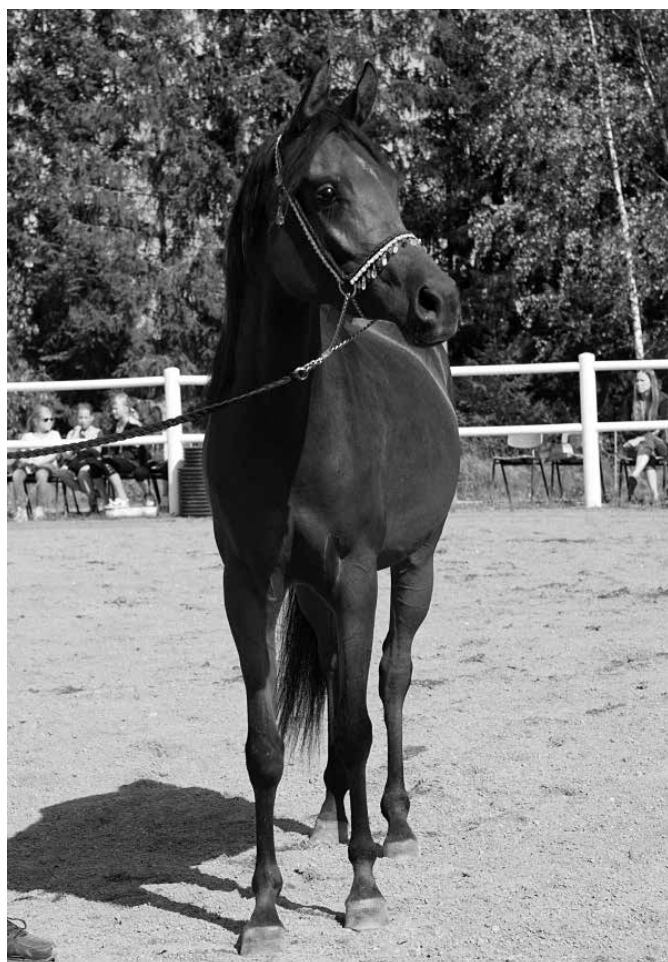
Kylmäveristen ryhmässä kilpaili kaksi suokkia ja clydesdale. Näin kaikki ajoissa paikalle saapuneet saivat nähdä maailman pienim-män ja suurimman hevosrodun edustajat saman aamupäivän aika-na näyttelyssä. Suurin ei ollutkaan nyt kaunein, sillä clydesdale Leo ei voittanut luokkaa vaan suokit jyräsivät Suomen maaperällä. Ni-na-Maria Fredrikssonin upea Wiljame-ruuna näytti kaikille miten suomenhevonen osaa ottaa yleisönsä; tyyppistä ja ravista 19 kum-maltakin tuomarilta ja kokonaispisteitä 91. Kakkoseksi tuli Salmi-sen Karoliinan Attilia, joka edustaa perinteisempää suomenhevos-kasvatusta sievän muhkealla olemuksellaan.

Bure LT ox (Bosa LT – Babocka LT – Armaniak PL, kasv. Vilnius Stud) omistajansa Maiju Palmun kanssa.

Gold Champion Pelennor ox (Monograf DE – Penelope – Pomar SE), kasvattaja ja omistaja Tuija Sipilä (selässä) ja esittäjä Minttu Pihl.

Reserve Ch. Samarah ox (Pelennor – RS Sahira AT – Madallan-Madheen DE, kasv. Rastas Pauliina & Takatalo Timo, om. Veera Lammenaho).

Päivän suurin luokka oli viiden hevosen puoliveriset, näytillä oli 2 arabiristeytystä, latvialainen puoliverinen ja lämminveriset ravurit. Olin etukäteen odottanut, että lämpypäreiltä tulisi upeat raviliikkeet, mutta musta pv Rubina IV, räjäytti koko katsomon suosionosoituksiin. Mikkeliläisen Sani Kukkosen tammalla on todella upeat, elastiset liikkeet ja nämä tietenkin palkittiin täysillä pisteillä. Elisabeth Chat antoi Rubinalle vielä tyypistäkin 20, joten kokonaispisteet 94 olivat päivän korkeimmat pisteet ja päivän korkeimmiksi kokonaispisteiksi ne jäivätkin. Toisena hevosenä champion-kisaan jatkoi arabiristeytys Memory Day. Johanna Kinnarin tamma oli hyvin tasainen ja siististi esitetty, joten se ansaitsi paikkansa ryhmän toiseksi parhaana puoliverihevosena.

Päivän viimeinen ryhmä oli täysveriset, sillä näyttelyyn ei ollut ilmoittautunut yhtään western-hevosta. Ensimmäiseksi kilpailivat 1-3 vuotiaat neljän hevosen luokkana. Veera Lammenahon kaunis ruunikkotamma, Samarah esiintyi ja näytti isältään Pelennorilta perityt raviliikkeet. Luokan kakkoseksi tuli minun synttärilahjani, liinaharjatamma Walentina. Aikuisten hevosten luokan voitti kylmiä väreitä raviliikkeillään aiheuttava Pelennor. Useampikin katsoja on tullut minulle kertomaan liikutuksestaan ja tunteistaan, kun Pelli vetää ravinsa Mintun esittämänä. Onhan se hienoa katseltavaa. Hienosti ravasi myös luokassa toiseksi tullut Buré. Palmun Maijun Liettuassa kasvatettu tamma miellytti tuomareita ja se tietysti näkyi myös pisteissä. Sääntöjen mukaan jokaisesta ryhmästä otettiin päivän parhaiden valintaan vain kaksi hevosta ja täysveristen ryhmästä ne olivat luokkavoittajat Pelennor ja Samarah.

Championaatti-kisaan järjestettiin 10 hevosta kentälle riviin ja luokissa annetut pisteet unohdettiin, kun hevosia vertailtaisiin tässä

joukossa keskenään. Kaikilla ryhmävoittajilla oli mahdollisuus Gold Championin, eli päivän parhaan show-hevosen titteliin. Loput tittelit, Silver, Bronze ja Reserve, olivat jaossa kaikille muille kehässä oleville hevosille. Valinta olisi saattanut olla vaikea, mutta hyvinkin yksimielisillä tuomareilla oli päätökset nopeasti tiedossa, sillä papereita ei kauaa täytelty. Reserve Championiksi tuli 3-vuotias arabitamma Samarah, Bronzeksi ryhdikäs Wiljame, Silveriksi elegantti Rubina IV ja Goldiksi ravitykki Pelennor.

Näyttelyluokkien välissä kilpailtiin hevosten agilityssä. Kilpailijat eivät olleet saaneet tietää radasta mitään etukäteen ja olimmekin radan suunnittelijan Nousiaisen Tuulan kanssa salaa testanneet radan ja asettaneet kierrokselle ihanneajan 2 minuuttia. Voittaja olisi siis se, joka suorittaisi radan kaikki tehtävät hyväksytysti ja hyväksytyistä suorituksista paras olisi lähimmäs ihanneaikaa suorittanut pari. Agilityssä oli kaksi luokkaa: oikeiden kilpailijoiden luokka ja metsäkyläläisistä miehistä koostuva hahmoluokka. Hahmoluokassa miehet ja heidän ainut kilpaponinsa, shettis Suoma, somistettiin erilaisiin asusteisiin. Suomen supersuoritus saikin yhden vippi-katsojan ihmettelemään, että mistä ihmeestä te olette löytäneet 6 niin samannäköistä valkoista ponia?

Ensimmäisenä kilpailijoiden piti mennä läpi muuriportista ja ajanlasku alkoi, pujotella viirit, kopsutella puusillan yli, ylittää sammakolampea esittävä sininen pressu, pysähtyä lammelle hetkeksi, alittaa kukkaportti, hypätä este, peruuttaa puomien välissä, asettaa hevosen etu- tai takajalat hulavanteen sisäpuolelle ja lopuksi onkia porkkanaa ja syödä se. Porkkanan sai syödä ihminen tai hevonen ja hyväksytyyn porkkanan puraisun jälkeen aika katkaistiin maaliin-jan ylityksessä.

